

Glósur úr laganámi við Háskóla Íslands, 8 af 9

Bjarni Benediktsson – Háskóli Íslands – Laganám – Glósur – Kosningalög

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Uppvaxtar- og námsár
Askja 1-4, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Erla gáðanir daga

víð - fjal - um ál. frá m.d. vísir. holdsvíkisíðala
bent: landsh. sunn á, at gera fyrst: vát fyrir
bostvæti, sem leiddi af till., : fjárl. B. 249.
og tóluu gramm. þóttur Thor. undir fætta. B. 251

En till. frá m.d. um þessi: ísl. tveggir vor
fyrir vát síðari sunn - m.d. bent: fórhallur
þj. á, at hev varni at eins at veta um fjal.
frá m.d., sem hafi töluvertan bostvæti; fórhallur
verið sér, en fyrir þeim bostvæti hafi ekki
verið að vát: fjárl. Hul - fess hafi á síðasta
fyrirgj verið samlo feld samhly. till.: e-d.
þyðingar laust at sunn. hana, þær at hevni
muni ekki sín hét minsta. B. 1843.
Flekkur. hev á móti: miklu bostvæti.

B. 1844.

víð. till. um hitabranröldar millihringar. til að
vilmey. fæt plerl. al. telkur flutum. fram, at hevur
at líst til að fyrir bostvæti: sé að vát: fjárl.
B. 163.

9.

Í miðast 1913

L. H. B., foin förræs, 3. eggars bárin fram frv.
um 1st. sírfána: Síri á landi skal vera löggiltar
sírfáni. Sannum. alp. vatn gerð fainars.

A. 177. - Við 3. umr. n.d. van áker-gerð samf. og
brennudestr. órið því feld miðan. 6. gág. 8. og A. 177.

V:J 1. umr.: n.d. skildi L.H.B. 4L.H. 200 at
hann hófati at málit ytri feli: e.d. L.H.B.-sigr
því at meðan dækkirnar sé tvo ræti hvar dild
at taka meira til til sin en línum. 6. 158.
En við 3. umr. n.d. legger L.H.B. á málit: brett.
um málit um að vegna þess at þær meiri
setja fari: heftu: e.d. F. 1154.

Við 3. umr. e.d. van frv. felli með vökst
degskrá B.II q52-3.

Í umr. eftir ekki markvert.

Í n.d. van bárin fram spáttih. um málit
(áskorun n.d. í ub.) en því var feld.
A. 1607 og 6. 1412-3.

Spingasköp 1915.

Ráðherra (E.A.) var fram í n.d. spál-tíll. um at n.d. skipti: 7 manna me. t.a. ihuga og komu fram með till. um b. um Spingasköp hæðar alþingi. - A. 190.

Öfðir aina um.: n.d. gat ek. þess at stj. hefti ekki sinn áður en síðasta spings um at hinn málit meðir allp. B. III 1899. Till. samþ. og kosir: G. G., Einar f. Þorl. Stegur., Guðr. Eggersz., B. G. f. V., Þórir. Þorl., G. G. B. III 1900

Guðr. Bj. var: e.d. fram till. um at sanskunar me. varni skipti var. A. 190.

G. B. gat þess at tilstæðunin verri, at báðar me. gáru saman. B. II 948. - Till. samþ. og me. kosir: G. B., Þórir. Þorl., Björn. Þorl., Guðr. Þorl. B. II 949.

N.e. varur sem sannir voru um Spingasköp. B. II 949 og vildist ein helg hafa verit frv. t.l. um Spingasköp Alþingis frum. A. 831, B. II 949 og B. III 984.

Spætt a frv. sannir voru var at meistar sann. blig. l. d.g. 1915. - Frv. er þrentat A. 831 ff.

Skal heiði gæt: f. e. spætt áker., sem voru með öðru miði: frv. en l. eða borth-komur

vit og mali geta skift.

8. gr. frv. svoklj. 8. gr. l. ~~en~~ vit
3. unu. m. d. var 56. Th. fram fó till. at!
stöt orðauna „er fyrir allan fingskínum þat ár“
banni: gjöldur at eins um 4 vikur; seinn. —
Af 1111. — fessi till. feld 21:1. B. III 1026.

9. gr. frv. var svoklj.:

Dægi fram., horum óhlutbandinni horningar,
áta fari frí, skal sá, er horum er; heus stöt,
taka seti; fyrri deild, er híær var i (Sjök. 1915
59). A. 833.

Fjóst fætta ákv. var B. G. f. U., minni hl.
þingsbópare., fram svoklj. borth¹⁹²⁵ var hinn ek
sem ~~háskos~~ gr. en: l. 29. 1915 9 q., till.
samþ. 2. unu. m. d. með 15:8. B. III 1006 og
varð ekki greinari till. um þat gerðar.

32. gr. 4. unu. frv. var svoklj.:

Borth. fum. vit fjarl., þar er fara fram
á aukum útgjöld, og mali fjarveitingsame. ; mæti,
þurfa 2/3 greiddra atkv. til fess at ná fram at
ganga. A. 839

0:5 2. unu. m. d. legt: B. G. f. U. til at
fætta ákv. goti: feli nistur A. q. h. en ná borth.

3.

1915 frimaskóp.

heus. van feld 16:7. B. III 100g.

♂:♂ 3. unv. m.d. bar B.g.f.v. fram brth. unv. at að til orðina „þarf“ heimi: vit freldiun unv. fjaðl. A. 1103. - þessi brth. var sjálffallin vegna sandb. unnarar. B. III 102g.

♂:♂ sömu unv. bar B. skrik. fram brth. unv. at orða ákv. eins og fæst er: l. hq. 1915
B. 32. 4. megr. A. 110g.

Þessi vildi B.g.f.v. lita brenta rus, at að til orð „þarf“ heimi: vit 3. unv. fjaðl. A. 1118. Þi brth. var feld 15:10. B. III 102b-7., en brth. B. gr. sandb. óbrænnt 16:9 B. III 102g (og heimarkaki frekari brænningur. unv. at 432:14. viki feld miðan 4:15 b. brth. feld: B. 32:59).

Að var brent. að fæ. og brth. virðart ekki skifta mali.

5.

Finsasköp 1915.

Í 5 mái. meiri hl. með (31. 31., 9. M., E. S., F. B.,
S. G., S. Sk.) regin, at fastan. sé sethar til
at bæta ír viðnuðum. A. q15.

Þó telja þeir þat eiga miðgildi illarit, at önnur
d. ik af fyrir sig get: samb. fáh., sem fer fram
á gjöldi ír landssjóti. Fjárvétingarvaldið er hýja.
Finsánum: heild rúni ... Íg af þei at vei eru
þeirrar skotunar, at jafnara beri at fara varlega
: fjörvalnum, leggjum var til at teknit verði
upp : finngleðirnar áhr. um, at alibar fái.
verði: voldar: kvennar um. og: báðum deildum.
A. q15.

Aðeins: : 932, 4. megr. regin meiri hl. komna
af þei, at þat hef: sýnt sig hvat ekki annat.
at landstj. og fjörb. ve. hef: hik: t veld gildi
hvemig ítkoman verður á fjöld., fagur þau
fara frá finsánum. Einst. fum. fai stundum samb.
fjárvétingar, og þat eru at regja á síður
stundur, sem varða jafnvegi fjöld. Nái: fjárv.
ekki þei atkvæðaneigni sem óskilist er og honks
stj. nái fjárv. ve. vill minna henni, það eru
líkindi fyrir, at þau gjöld sé ekki brát.
mátsvæleg. A. q15-16.

6.

21. pt. göðugan

Minni bl. (B. f. f. f.) telur varhugaert, at mi-
korinn fom. i stað dánas manns setjist : þó deild,
sem hinn var i. fetha get: bryjalt um of flotka-
blut föluru og gáru vel orð:t stj. at falle. A. q17.

A. mið: 332. 4. megr. telur minni bl. fetha mala:
1. fom. (og þau met björðanir) fái eigi allir jafn
mætt.

2. Þriturlegt at setja önnur áker. um gjálldar-
till. fom., en um spennatortill. þeimra. því at
jafnt gagn etta tjan getur leitt af bátnum.

3. fetha áker. gefur flotkas-efróknum ábúðan-
legraða teknini t. f. a. nái sín miðri à sírsl. nánum
og björðnum.

4. Áker. kennar: hæga uit q. gr. stjórel. 1903.

A. q18.

5:5 2. umr. n. d. telur f. M. sem framarr.
minni bl. Færir afirl. óski örvarðar rök fram enn
þau. sem enn i val. Þessir mikinn minni bl. jaf-
ðræðarlaust hefja heldit því fram. at 332. 4. megr.
kenni óhei : hæga uit stjórel. Áker. mætt móttspurn
frá fliði. sem enn óspurnar að fó laundins. en verið
heldit fram af hinnun. sem vilja spora. B. III 988.

Fringasköp 1915.

B. f. f. 5. regir, at e.d. verði hein of til fyrtingunum meini fyrir stj. og fjoðmál öll, en þeir leskj. eru dækkir í sögumni. B. III 992 Tákn stjórnar. Verðsígnilega brotna af lejóra eigi : stat fráfárrinn e.d. fyr. manns : heins stat heint inn : e.d. B. III 992. Tákn er nái: 932,4. megr. á sama grundvelli og i mál., en notkun umhilegan B. III 994-995.

Júní varan B. f. ít af 932,4. megr. ^{Aðeins með teknunarskránum} B. III 1000-Wof. Ákvæðum fyr. manns : stat fráfárrinn e.d.-mannus re. dækkert kappsmál. B. III 1001.

Ben-Só. tekur undir völdrenskir B. f. f. 5. Tákn stjórnar. brot af lejóra (lejórdanna) fyrir fyr. heint til e.d. B. III 1003. Þótti vel heim vit anda stjórnar af alhenda fíjárveitningane. sva fíjárveitningarsöldin. Ennir tengingur fyrir, at hein verði getvari en fringið og ekki líkun til minni hverskaða. B. III 1003-4.

5:5 3. megr. tekur B. f. f. 5. notkunni minn afger 932,4. megr. Þær sem annan meini hl. eigi at heinta um sunn fíjárveitningan en sunn stórmál, t.d. vefsil. Þessi vængul. meini hl. Ákvæði fyrir fyr. verðkunn af 3 fíjár-re. meum : e.d. æti ráðið þar allur fíjárveitningan. B. III 1018-1019.

A.

· Ópt röðsning

Bj. Krist. kennur fram með borth. anna við 832, 4. myg. vegna þess hve áber. annars get: ord: it hattul. einkunn i e.d. Fjölgeyr ne. manna sunning næstumhug t. f. a. koma inn i hana mónum um óllum flólkum og hinsdra þanning flólkasöfveldi.

B. III 1019-1020.

fir Heogr. regin fingskeppan. ^{álitu} engar skat a spæðan fó e.d. bat: ekki fjar veitingum a fjöld. Nefudinnar lit a sva a at fjar veitingarvaldi eigi tilalaga at vera lígð m.d., en blit verk e.d. sé fó heldur at kippa ein heldur en heit. B. III 1022. Fjar veitingum. Þar ekki með ³ 2, 4 fjar veitingarvaldi B. III 1022

til ³ a.d. segin Guðm. Þi, at hringst til hafi mikj-
andi meins hl. verit einræður um born. til e.d. [og
standum sett minni hl. meum i e.d. Spær ferar um
get.] Þetta hafi mi verit legfart, þar sem blitfallskorn.
Hafa verit áberednar. Meiri hl. fingskeppan. Wildi ofer
þetta til fulls þanning at mi borinn gam.: stæt latius
gam. taki set: hvars. En m.d. breytti fassar ^{og} ~~og~~
blitfallskorn. Agta ekki henni til greina um born.
 eins manns. B. II 581. - Skarf E. hält fer fram af 832, 4. myg.
bresti a mög: stjórn. B. II 589-590 en ³ B. næst meðin feri
og berat mög: hafa verit hordi under fargtun ^{heng-}
^{stinga.} B. II 590-1.

I:

Frírgasköp 1914.

E.A. off. bárin fránum frvr. t.l. n. bvt. à. l. um
frírgasköp handa Alþingi nr. 45. 10. maí 1905.
A. 138 ff.

Síðan hein drepti á þau óriti, sem miði skifta.
7. gr. ákvæður, at : stæð síðari megr. 10. gr.
Komi meðaleyrar miðjan megr. Þær er um ákvæðið
at at sev miðler lengt:, sem fjarðmál frírgreins
þeyra undir forseta eru þat forsetar deildum,
renn með þau fara, og fyrsta lítið saman
at á vísó greit slær, þó megin undanskift
annars til greit slær deglunar og ferkuborn.
Forsæta : hans deild. - Um önnur störf, sem
þessum megr. eru teknar er gjarnist halda um
forseta leggja deilda seta forseta einungis,
en at þeir verður at þat síðast mið einungis
til deilda forseta. þar með var breytt út 2. um. en n. d.
en beth. skilt að leið miðst. 195 og A 898

J:J 530 frírgasköpa 3. megr. vilki 37 frvr.
líta koma á eftir ordinum „Bvt. um óriti“
: uppl. megr. : at afni og orðfari. - Á eftir
ordinum : sömu megr. „ma þó ekki gera beth.“
bætist inn : at afni og orðfari. - Heiðan fránum
bvt. sérn at 7. gr. félle meðin A. 246 og var henni sagt. III 898
H. miði sem borin var : upplits f. m. d. bæt

pl. yfðing

frum meðkvæm borth. og viðaukastill. A. 295-6.

þessar skifta mál:

Jun betst mið gr. sem verð: 3. gr. fyr. svoklj.: A

~~5~~ gr. orðist svo: Eftir borningan þar, sem

talið er um: 1. og 3. gr., skal hýja 8 alpm. björn-
dæmabornu, til e.d., eftir veglunum eru neðborn.
Fessi borth. van samp. B. II 898.

Fjárrumi mið gr. sem verð: 4. gr. svoklj.: B

8. gr. orðist þannig: Ef set: björðanabornes
þar. i e.d. bornar á björtumabílinu, skal fáva
eftir ákv. stjórkpl. - Fessi borth. samp. B. II 898.

Aftan vit 11. gr. fyr. skyldi koma mið gr. svoklj.: C

47. gr. 1. maig. orðist svo:

'A vakt fang meini hl. atkv. finna en á fundi
en. t. f. a. f. d. get: ráð: 5 mál til lyfta, enda en
meira en helmingur þar. á fundi og greit: atkv.
(11. gr. stjórkpl. 3. okt. 1903. - Fessi borth. samp. B. II 899.

A umn. i n.d. en ekki at graða B. II 891-9.

Fyr. samp. þar með fessum borth. - Ekki heildur
at graða i nál. þar. A. 296-7.

Þingsskýr 1914

I e.d. var borin 5 manna me.: Guð. Glævsteinn, Guðrún. Þj., Þj. Þorl., Jósef Þj., Magn. Þit., B. II 381-2.

I mið-síne tekum me-framm, at þingsskýrum venti at breyta vegar stjórn. Þrit. Þóttu síðan vökkuð einst-ag. og kennur fram með að hef. Nauðsyni a at agra flárið bot. en farið er fram á i frv., t.d. þeimr venju at borin sé upps mið 3. um. fjárl-áða einu um. botth. um at viti, sem burið er at fella í dild, levið ut að bora hækkt að labbað, sé gettu þó orit hapt, sér. 30. gr-þing-skýr. - Ne. leggur fyr til at miðunni sé frest at en skorat á stj. at leggja mygt frv. fyrir næsta þing. A. 638-640.

Sæt um - Þj. frammum. "I frv. staki gerð ráð fyrir, hvernig með skuli fara sé hvert aðrir alls kennjar borin. Hvernig að fara at se fyr gerðar ógildar? B. II 382. Ath. þarf reglunum sé með fast að lesgafur. Ne. higgjjo að miðunni fram undir þingaleik, einhvern i m.d. og megaral sé síður. Þritvan fari illa á e.d. hin fari oft merkantur miðun ræs seint i hendið at megin hafi að til að ath. þær. Nafni sem

Dannu at sjá eru í þessu fríngi. B. II 382-3. Þessi athi: at breifjast, at fyr. hafi öll sín frv. al-tillrunin í fríng. byrjunum alveg eins og landstj. Þónni einhver fyrjótar. meðsagn fránn á miðju fríngi, sem var undi þó vanda nýög sjaldan, má lesta ír feri. Þessi. athi: at bjósa ne.: fríng byrjunum i e. og m.-d., samvinnum. t.a. at hægri persi frv., undirbining þeirra og hvort meðsagnlegt sé at fríngið taki fram til með ferðu.

B. II 384. Setja ^{óllum} fræst um hve lengi þar megi hefja frv. til með ferðun, drottun á fjöld. seinast. lega óskur. t.-d.-á fríngi 1913. B. II 384. Í e.-d.-tímum upptátt sér, hvern borth., at meiri tilleynum ne. þat tiltekin borth. þær athi at hæva fránn, og teknar ne. þær oftast til greina at að samkomuleg vortun um fer. Í e.-d. er fætta: fullkommons afhundrða. Sínta þarf fyrir borth. löjldu við 3. um. og einn um. má gera það með at hævint að skrát atkvæða megn. B. II 385. Það in vana fó ekki sé heimileit: frínglokum, at hæfa útgjöld með fóltill., sliðan t.lli. athi: at samþ. i bránum deildum, en með er það ekki skyldust. B. II 386. Þ.ð. borth. vart fjöld. sama og nál. B. II 386-7. A. síðasta standi borth inn mikluum nýjum útagi.

Afgerðslar meðs : annan d. miðast við hvert
líklegt sé t.a. ein framm eftir gengi :
hinni : Guðrún Þórhildur. 1895-1-3.
1891 fylgj. s. Th. s. tq. fylgj. '95 & 8, 4, 5, 6,
7, 8, 9, 10, 11, 12.
~~fylgj. 1893 s. 7~~
Guðrún - 1913 s. 1.
~~fylgj. '94. 2. 2. 10.~~

Hötumelt at fætta si heppilegt. 1895-9.
~~fylgj. 1893 s. 7~~ 195 eins tv. 2-3 fylgj. '95
H3 T

~~Atta. fylgj. 1895-11~~

Finsaskóp 1913

I fyrsta hefti - n.d. t.d. um 40000 vit einu um. Í þessum finni teknin upp ein mylrunni, at boðar deildir hafa boðið meiri til at vinna saman at Fjármánum vandamánum. Varðstaki ritt, at lítta fjármánum. vegsíða deildar vinna saman at fjárl. Frá þingbreyjun spær til öllu er lokit. B.II 387. Í þessum samkvæmti seinasthl. alþingandi met aukinn meini hl-fyrir brett. vit 3. og einu um. Magnus Steykl. tekur slikt stakki brejtöldi i þing vit stjórn. B.II 387 vit um allan heim hafa finni deilt um, hvort betur að skifti twiskift finna eða óskift. Nið sannvernt, at twiskiftin gerst betur. vit höfum frá app. hafi heft umseti til at greifa inn finni, en deildunum brennar ekki saman, umseti, sem mi myndar ein alstataar til vínus meiri og meiri. Til þessa eins var samein. f. at leit : upp hafi, en meiri fundur smátt og smátt, at samein. f. get að gera meira agor, fundur at förf var á samrænum milli deilda. Nið höfum vit sunnvinnum. og mánum fannia finni lesagseti, sem óskiftum finnunum hafa jafn verið teknit til gildis, en þess at missa veit af höfum kost: twiskiftin gammar, en heim vannan flæstni og hískelegur fljólnadi. Í stjórn frer.

er líka viturkent at saman. Þ. getur annast yfir
auðvarpum um fram at jafna miðlitit milli deildanna.
Gögnig agt vist fyrir at fari lejri glíðskotum-
menn landsvei hringa. Þótt at setja á þær. um
samvinnun - inn i fínaskóp. B. II 389-390.

Þótt at stýr. sé breytt á fyrðfundi en tekni fingu,
en skr. upplæst. fess. felta hefur gefist vel annarsstaðar.
Fó horna fram yfirrin berðin meiri. sem annars draga
sig í hlið og vilja teknar standa á fingu. B. II 391.

Síða 5. N. d. heldur miðlunum óhefðlega lengi
þjá sér. v. ð. löfun trúskift fingu t-a-málinn sé um
verst athugið. En með þeim viðurhörgum, sem eru ein
og i fyrri er trúskiftinum orðin frítingarhitil og fui
nir at eins i ordi berðum, þar sem e-d. er svigt
þóru og teknar til at ath. höfðumal finguins.
Afl. gengi þannar at horna : ljos. Allur gögnin af
friu-ni um hert. a nýjan f. l. og nördg. þeirra um hert.
á h. frá fui : fyrira. B. II 392. Fyrir komulegjt á ne.
en ótakst og störfir hringart á einst. meiri. Nái
ófari dviður á stýr. og hornu. Afl. fari v-d. i
þeim miðlum lýsin stöðin virðingarleysi mit annan
at ilo löggjafarstafins e-d. og jafnframt mit at
legra löggjafarstafit sem verst af hendi. , þar sem

Íslensk bók 1914

Önnur deildin er á tilbúið frír at geta teknit veru
legan fátt : með færð meiravga meirastu hring-
málanna? B.II 393-4. Þeit fessum og öðrum rann-
komum vinnubrögðum tilist en fengið at gleta vint-
vísge sinni, svaraðast af fengið þar fannit vitni.
Hent hýr fjöldamri, at þat sé landþeiga. B.II 395
Hant svaraðast at veisa skortunum mit fari i hring-
sköpunum, at önnur deildin sé ekki (sic!) fyrir bort
borini af hinum með skeftingarleysi, líthið og
ölvijandi vinnubrögðum. B.II 395-396.

Björn fodd. telur undir at vika hef óhafi lega seintaki
n.-d.-ug. ne. kennar, sem geri at verkuun at e.d. vent:
at samla. fari óhverfthata fella fari annars. Vt:ó fessun
vent: at setja skortunum. Nog atti: t.d. at vera
at fjárh. ne. n.-d. hefti: fjárh. I misst og ne.:
e.d. sva behringi styttri kíma. B.II 396-9.

Hljóðsteinn Dan: telur f. B. vilja takmarka
fjöldi fari. óþarflega mikil. Borth. mit 3. umr.
eft ríktunar, sva og at vera frum t.d. till.
um leggi upphaf leif: kenni upphaf varit feld.
Síg. lk. mikil hundartunum mit af drott: næði,
einunn fari sem enginn fari. vi n.-d. vor
hér inni. fessar umkvætanir ekki vijjan.

þjólf afháðum

Nú sérst óstæður. Nálinn gretta oft að að geymsst
millefimra. B-II 400-402. tengtum þáf með
Hálf Fimbul. Tekur undir umhverfi Glv. I. en er fó
óáægðum mett fyrst líe störfir gengar sérst. B-II 403-4.

Sig. St. Glevning að: n-d-at vera vid i þessum
deild gennig, at hinn gat: síðast. B-II 404.

Engi lög til um ótrúðum sínar til heilsgötunnar
þarfing (læs) til að sýndi eitt til, meyðið
en báttil, sveldugræðum tær innar frá lífum

· spE-· spE B-II.8. meitþóndi minn Þorðar
hávins og farið til að hinn undst. Engi vifl
stærði til meðan til engi var, nærti en spE-· spE
engi fóru óvan og allt) til Þorðar var. Þessar
síður til að til að þótt meitþóndi sýndi til ótrúðum
· en go líkamal. Fríðj. 38. f. a. - en. Fríðj. til
· spE-II.8. undst í tildeignilegum · spE-· spE

ótrúðum sýndi. B-II.8. undst · spE-· spE undst
· um. 8. til. Þróf · spE-· spE gelfugða · myg · idu
Hlft. b. t. myg undst til að ós, notandinn. Höf
hér tilteki tilgjós undst · spE-· spE undst
· idu · Höf tilteki tilgjós undst · spE-· spE undst
· myg · myg undst til að ós, notandinn. Höf
hér tilteki tilgjós undst · spE-· spE undst

1915. Samvinnun.

3. Ndl. kennur frá mynd fél. frá „sjávarritsvegs nefndum“
þær sem Ndl. ályktar at
skorar á etj. at lita nærske
hefnumst: og hendingar. A. 441.

Fra n. og allri kennitum tilb. um. at fyrst gert:
Alþ., sem ályktunina gerði. A. 446.

Fötvaranar Þórh. var samsp. um spána heim.

B. III/808-1811.

¶ 3d. upphigur Skriðum Daníelsson, at tilb. hefji
verit borin upp: Ndl. at tilblikum sjávarritton.
beygja dilda, sem hefji starfað saman. B. II qol.

Strandferðarsafn: b.d. unna saman sem
samvinnun. Nál. kenn frá samvinnun., merlet
Ndl. (A. 929-953), og tilb. frá „strandferðarsafn-
inni“ um. at Alþ. skori á etj. at vinda málini
tök lykta á grundvelli „máluðarálfits strandferða-
arinnar“ var framborin: Ndl. og fyr þáum til Ed.
A. 953.

'Avörp 1875.

Síðu að fyrst er við hóft um ávörp 1875 at fyrst
er borin upp fál. um at d. etta alþ. skuli
senda ávörp og at þessu samrýðstu eigin ávörgin
borin upp : leildum etta Sf., sbr. annarsstaðar.
Í slávinni um þessan fál. taldar sérstaklega
og ávörgin svað sérstaklega.

'Avörp 1879.

Fyrst er spalt. Ed. fál. um at d. sendi
ávörp og : Nd. um at n. skuli borin stæði
semja ávörp. Síðan ávörgin. Fyrri fál. eining
hér taldar sérstaklega.

'Avörp 1881

Glosin er : Nd. n. t.a. semja ávörp og er
síð till. talið sérstakl. og þær sín n. frams
sýppast at ávöri og er fæt samf. og
unrængis talið undir ávörgum. Í Ed. van
n. feld. og er síð till. talið sérstaklega
en ávörið sjálf samf. og talið undir ávörg.

'Avörp 1883

Glosin : Nd. n. t.a. semja ávörp, talið sérstakl., ávörið
sjálf sérstakl. : Ed. augur n. en unrængis ávörið.

1885

Í b.d. bosnar n. t.a. semja ávörp, þær till. sérstakl.
og ávörgin sérstaklega -

Í b.d. bosnar n. sérstakl. 1893

@Borgarvirkið sérstaklega

Reykjavíkur

1895.

N. komur b.d. seist. taldar ., ávöpp frb. Nd. seist. talit
fjöldi fl. sta. b. 1897. Þeg yppi sinni en
N. tilb. seir og ávöpp seir. so gróðr ekki
1899

Ávöpp seistl.

1901 so eru nigrar 20

W. komur seir. ávöpp seir.

1902

Ávöpp talit seistl.

1902

Ávöpp talin seistl.

1881 gróðr f

en go gróðr sinni - a.t. n. blt; en hóðar
morgun með en go bláskotar milt. Blt we
E. júnus laug en go gróðr hefði óppa
en. 1882, megrarði ekki til sinnar inn
og skotar hóði milt. Blt hef en go blt. n
gróðr ekki tildeil en gróðr fíði tógvum en
1883 gróðr f

tógvum, bláskot, gróðr sinni - a.t. n. milt; en hóðar
tógvum ekki en en hóðar blt., bláskot 1884

1885

Lína blt með, gróðr sinni - a.t. n. milt. Blt f

bláskot tógvum 1886

Ned ferð þá.

Fensmark 1887

I m.d. 1887 var samsp. ályktun, at alþingi ákvæði
at höfða mið gegn Nellenmann til at fá henni deildanum
til at greifa tap landsrjóðs í Fensmark. Þáttirni
höldur til. var svöbljóðandri:

"at fela forsetum þingdeildanna at utvega mið-
fensmarkann til at sækja mið þetta, veita honum
umboð til þess og ávise fíð því, sem malsóknin
ist heimstir, af upphætt þeirri, sem athet er til
bostnataar vit alþingi"; 6. 4. 22.

En tilb. henni fyrir a.d. líst: forseti hennar
af fíð, at henni "farið undan" at take fram
stofna à hender, sem i till. er honum athetur.
A. 727-728.

Jón Þórsson berdir à, at hér sigi vit. a. greitdu
bostn. at hafa sömu at ferð og viðhöft hafi verit
út af glíðarmálinu, þá hafi bostnati verit ávist
af forseta m.d. og landsköftingju. "Gfi skotumannum
landsveitingum fyrir þat a. gerðu enga at ra
athengisend um þat, en at bostnati eru hefti; átt
at ávistaat af bostnum forsetum, og þá var annar
af glíðskotumannum hinn sem matur, sem
mis er landsköftingi". A. 728.

Landsb. tekin fram at bresta vart: a.d. því at

Forset: Þá vorði vilji nái sér skyldheginum at taka þennan
stærfa at sér. A. 730.

V. 5 2. umr. tilb.: a.d. komr fram borth. at ritari
listur skyldi sín orðatær:

"...at fela forseta meðri deildar, at intvega málfærslur-
mannar til at sakja mál spetta og veita honum um-
boð til þess".

"Í umr. er teknit fram, at forseta m.d. skuli halda
þessi stærfi ekki beinlinnis „qua“ forseta m.d. heldur
"sem manni er frígjör, sem þat felur þennan stærfa".
A. 741 (faka. Guðm.). Svo þat g. d. A. 748.

Sandsb. borth: "at slav. borth. varni hvernig ært vist fyrir
greindum bortum, hvortan oft: hin at koma". A. 743.
Dent var á (Sighv. Ásm.). at heppilegast mundi at veita
fótb. til þessa á fjárl. (A. 745) og var þat ært abr. 59. fjárl.
b. 500.

Aurk. Ísl. first þat at hringaverf at fela forseta m.d.
þat verke, sem gerð er í; nefni als alþingis, segði
helfðu ættað skilit, af slíkum stærfi hafið: varit halda
forseta samein-þings, en at fela forseta um-
arar f.d. sé h. u. b. þat same og taka til þess
einskránum og einskránum privatmann. A. 746.

Sandsb.: "þat er eitt atviti, sem ekki hefur varit

Fjárl. 1887.

v:ð einra umr. fjárl.: a.d. tiltekin landskr. ì. et
övit kunnar best sé, at levesta spri mit einra umr.,
sem seina deild hafi atur fallist ó vit 3. umr.

A 780-781. ~~copy of twain to me, types from~~

"I mifundar álit: mit einra umr.: a.d. sagt: seo:

"... þar sem m.d. hefur hafnat spri með öllum tilhögum
fessorar deilda og nefndum: spinni deild, fówart á mótt-
vanda á öllum fyrri frínum, ekki hefur gefit
oss bort á sambomulagsfund, sva at vei gatnum
borit oss saman við hona, höfum var ekki fengit
tildæpi éda ástæðu til at vikja: meinde verulegur
frá fyrri tilhögum vorum, og ráðum spri h- e-d.
at sambugbja afturbúggjandi brot." 6484-485.

v:ð umr.: samein. f. mikunarlafr fransm.: m.d.
Síðanum Þriði persum umræðum og bandum
á, at m.d. hafi einmitt at ginsu tekit brot.

e-d. til spinnar, ekki sé heldur vitt, at ne.:

m.d. hafi ekki gefit bort á sambomulagsfund.

"Spens heldur alls ekki verit farit á flat, en þat
hefur ekki átt sér stað á fyrri frínum nema 1881
at nefndum: meðri deild hafi: nefndum: afri deild
t-il sambomulagsfundar; en þa fyrstu fjarlögum
engar ór síðan at hona: sameins sping". A 807

Framanum: a.d. fóður ÞL. reyfir, at fyrst hef: ekki
 manni fóri allt up verit setti nefti; eftir dæld, en
 freggar hinn hef: verit sett, fóður hef: samborunaleg
 verit veigt, sva at málit fyrft: ekki at hóma
 i sambærat sping; me.: n.d. hef: sjálf bært
 mið um delnum, hvor hæfust hinn vildi gengja i samb-
 borunalegi við a.d., freggar hinn hef: sít till. og
 ástæður spenningar dældar, og fersvegna hef:
 me.: n.d. frekari en me. à a.d. aðt at vegna
 fetha samborunaleg, en fyrst hef: hinn ekki gerit.

A-808-809.

Anni Jónasson vitir fjarðalestafum a.d., sem
 hef: komit frams með frou. óhegstadt landssjóði;
 buri à "Ílves à", hinsun à ábútar- og lausa fjar-
 slætti; og stofnum lagarskóla. Slik frou. hef:
 n.d. ekki sent a.d., aftur à móti hef: hinn sent
 tekgvaðaefnum; vinþangaðtoll og tölvabæsttoll, sem
 a.d.-hef: falt. — Viti fersa stafur at eftir til
 tær vint:st ekki kíligna at a.d.-hef: farið ut fyrir
 vold sitt. — Falan um "hér : leidhinum" fóð um
 hér: sambær - f. A-813-814. — hér: sambær ta
 ngsáðs) atfingi af me, teknar af almannasins 2.4
 f08A "enf tanimur: sendi ta mörk laugur

Gosul. 1914.

B.-S.-f.s. var fram frv. til borsl., sem ekki
varit utvætt, og skiftir hér ekki málí. A. 11bq.

Hilddor Stefansson og Árni Góursson varu fram
frv. t. borsl. A. 185. En kerkei fæst vi borth. vi f
fæst skifta hér málí.

Kosul. 1925-

Hald. Staf. og Anna Þórsson bárin frum frv. t. l.
um bort. á l. 28.1915 um born. til Alþ. A. 238-q.
Slekkari frv. ni bort. skifta miði.

Kosul. 1926.

3. Bald. aft. bárin frum frv. t. bnt. á l. 28.1915 um
born. til Alþ. A. 286. — Frv. skiftu ekki
míði.

3. Bald. var frum frv. t. l. um skifting Gullbr
og Skjóðarsýslu: tvö björðanni. A. 179.

3. 1. Gullbr. og Skjóðar-sýsla skal vera eitt björ-
ðanni og bjóða einum alpum. — 3. 2. Þelvarfj. kempst
skal vera eitt björðanni og bjóða einum alpum.
3. 3. Hög fessi borna til framkv. v. næstu alri.
óbleikbundnar born. til alþ.

Sker. grein argent en óvalleggur legast í sterft
kempst ðavarinn.

3 frumsýr stytur f. Bald. sýr eining uit. at
atvinnun hefur sé síður: kempst ðavarinn en skulumi.
6. 187-q.

Glinnsvægar var mætstæðan á miði: fyrir vest vegur þess, at ótrúinum hattin væru ekki meggilega ólíkin, fari at fólk krefjóldinn einn réttleitt: ekki skiftinguðar, færð keppnar mangar at voru ástæður til greina. Nál fórestigjart, A.-L. og P.-D. H. A. 257-8 og næstu P.-D. H. - L. 189 ff.

Fw. felt : c.d. 6.116

Bernh. Stellmacher var fram frv. t.l.-en korr
gen-f. Sigurðar Þorsteins. A. 344.

§1. Siagnfj. kaupt. skal vera reistalt björðanir og
björðar einn allsm. fregar fanning hefur vært mit fum.
hvergjast tala fumma fum. en skipta n.d. Alþ.

5. kör - persi bora t:l framkv. mit märta alm.
ölkutbundnar bora t:l Alps..

"I am aware of the fact from at of
Hf-ai: sest. fum. vint: & ghafj. ein: bauet
at fum. as fact meagj ekki var.

Forv. varit öutrett og sagan viss. var fast.

6-961. Two small holes no transverse rows.

Finnaskóp 1924

3.-g. og Jóhann Jósefsson bærir fram frvr. t. l. um bet
; á l. um finnaskóp Alþ. 19.1915. A. 564-5

1. gr. ein skiftir málí og er hinur seðbly.

Appalaf 1. málslits 16-gr. end:st fannig.

Fjárvætingane. Alþ. d. skal skipti: hvað hvers fings
fyrir þat feng, en halda skal næst fer að eftir.

Nú fara fram aðr. leorin. t. Alþ., og skal fái
skipti: fjárvætingane. Alþ. d. meit blutbundnum,
skriflegum eta sinnutum horningum allra fer-
rara - 19. og 48. gr.

Skrifaði listan alhentir stj. ráði: miðaði: að taka lagi
10 dögum eftir að óvslát horninga eru henni, f. e.
tulningar lokit: feri björðumni. feri sem er að ek
talið.

Stj. ráði: tilkynnið fer. tafarlaust eftir að
listinn er frestur sá, sem nefndur er hev að
framan, mei manjar listan hafa komið fram og meit
hverða nöfum.

Iðkuð fer. nýra eta óvanila stj. ráði: fer
: stað, hverta lista feri bjósa.

Stj. ráði: feri næst atkv. og tilkynnið in-
slit horningana feri fer., sem horningu hafa blott
: ne. Skal ve. síðan koma saman leirbum fyrir

Samkomintina Alp. og leifa tilbúið og fullpróvad
mál. við fjárl. fr. stj. fyrir þat fjarlægstuðum, en
hend fer, átun en fengur er sett.

A. ö. l. skal skipta person farta með og skal fari
gent á öðrum fengfundin hevurðan deildan.

Iðr. greinavært: mi er fr. fram voru t. a.
meiga stytta fengtumann.

V. Í. m. - e. d. leint: forseti Steffðor Steinsson
á, at ein vintist sann allir þær. eigi at bjóða í ne.,
en fari miti: bæga við stjórn. Þim geri við fyrir, at
hever deild bjósi: ne. innan deildarinnar en ekki comi.
f. Ánnar etalagalleim sé sá, at ne. eigi at bjóða átun
en þær. eru orðin stærfsbifir, átun en þær hafi
numit að at stjórn. átun en björkvið um prófut
og átun en þær eru fenghafir. F. w. fær meira al-
gerlega ótagrenigilegt eins og fari en, en: þær kvaði:
at bata megi ein göllunnun: ne. si veth at visa
þær um. leint til allrah. ne. 6. 12/19-20.

Allst. ne. (Góðarnef. foh., f. g. og E.P.) hevur fáruð
leith. f. persi var hit 1-agr. (sam E.P. var það miðfallinn)

Fjárvætingar 1924

Fyrst fyrir hert.)

Appels. 1. málblits 16. gr. art. ist færrið:

Fjárvætingarne. M.d. Alþ. skal skipti: hóf hevur
spins fyrir þat fyrir, en heldur skal vortið á eftir,
og segja hvinn bessur meðan ne störfun á fari
spins, men aðjáv bessur. Hafi farið fram síðan
þeir voru bessir. Skal ne síðan komma saman:
Þórk 14 dögum fyrir samkomintina Alþ. og taka
þá til ne. staða.

A. ö. l. skal skipti fartane. Á öðrum fyringfundi
hevuror deiðar, og fjárvætingarne á fyrsta fyrri
eftir aðjáv bessir. Fyrir þat fyrir

A. 762-3.

Í Þ. Þ. segir við 2. umr., at hugmágin set
1. gr. manni appelsinlega bessir frá Guðum. Björnus
(Athvs. íf Alþrt. 1923 6. 361) hreyfir Magn. P. fessum
hugmáget og segist hafa komit hana undir Þórk
þórrsson og Guðum. Þj. og þeir telit hana
gott vist.) + Þ fyrir verryð viken líðrar af fyring-
tunum fyrir fáwp. m.d. skilat: álití. Tengul. seo
álití: Þ feger álití: Þ bannur, at fái verður at broða
fjárh. af á stuttum tíma. Tími sá er e.d. ne-
hafur til afgerðsins málins er allt af stuttur, hvam

Háptýðingar

vel sinn ve. staðan, sérstaklega vegna þess, at að meðan
m-d-ve. fæst við fjöld., þá veit a-d. ^{ve} Þekkt er
með fæst hinnar ve. á h. 6-1721.

Mótmælin segir till. lygtust aí, at hev veri
með að stofna glifping, at skata þm. grð: mis-
jöfn, þeim skipti: legrí og örvi flokk, ókeist
at komu fersu við 6-1723-33.

Borth. við 1. gr. feld með 7:6. og 1. gr.
tökum aftur. 6-1733.

F m. sín breytti skiftin ekki mihi og
sóknat: = m. d. 6-1734.

E-hsp. A

Ta náð um að ta, m-n-a-ta náð um að
gengið umhverfum í að náð um fáð yfir innan. y-a-
mengið. Þ. yátt náð um 18. E-hsp. tólf A 8. vtt. A)
náð umhverfum að tólf spal tilgreiða go hengjum
en tilst við go. j. a. umhverf go náð um
gengið go náð um 8. yátt um 8 + (t. Þ. yátt
um. hengjum. it's it's it's it's it's um. náð um
hengið go náð um 8. náð um tilst við go. hengjum
um. náð um 8. náð um tilst við go. hengjum
um. náð um 8. náð um tilst við go. hengjum

Fríðarþóp 1932

Heugrís fárron var fránum fræv. t. l. u. bort. á l. nr. 19. 1915
um fáskap. Alþ. A. 246. Þort. var á 316 um stofnum
síðastalorar = ðreifarvelndar.

Ófárunnar fárron var fránum borth. um at stofna
beilbrigðisstofnun A. 310, en síður borth. var feld. B. 1371.
Fræv. samh. ófárungr. B. 1371-2 og 1376.

A umm. ekki at gráða, at öðru hafi: en: e.d. talde
Einar Árnason fræv. fáskingarlaust, fari at sér gat-
farit, at meiri blauta flókkur: e.d. hefð: ekki nema
4 mörumum t.a. skipta: allar nefndir, og: hvarja vart:
hann at skipta 2 meiri, vart: fari sömu meiri:
mörugum ve. og fari ástæðulanet at vera at dreifa
málaumum á milli meiraga ve. ín fari sömu meiri-
ni fara alstótar með fær. B. 1373. Spennu mótmælt
af Þóðri Heugr. B. 1373-4 og fak. M. 1375-6, einum
með færri völkum d at befta sér at setja leða
meiri t.a. fara með hvert mið af ve. eðar meirag.

1.

Fringsköp 1931 (haunt)

Hægvis Guðrún var frum frw. t. l. um birt. a.
l. nr. 29. 3/11. 1915 um ferkj. Alþ.

Breynta skýldri 316 ses, at seinstök Ísæter-
veipur var i rett a stofn. A. 232.

Nál. kom ekki og varð frw. óinbratt.
6.157-8.

Fringibóp 1903

Nr. i e.d.: stjórnarskránumálinn var fram frv. t.l.
um fringibóp til ber.b. fyrir allp. seðklj.:
"Brentingar fær à fringibópum allp., eins og fær eru
sett með löggum 7.april 1876, en heit að stjórnar-
skránum löggum um ber. à stjórn. um hin se-
staklega málafni Íslands 5.jan. 1874, þá er fær
ganga: gildi, má til bráðaburða ákvæða með
bannalegri tilskípunum" 6.440-441.

V;J 1. unv. e.d. segir Kristján Guðason, að ne.
hefj. sét, að fegar stjórn. grð: að löggum fyrfti
að brenta fringibópum allp., seistaklega vegna
ljólagunar fíj. bý. fum. og brentingar á skípun
deildanna. — Þess. hefj. hafi til fyrirvaraðar
3. áber. um st. sakir: stjórn. 1874. A. 195-196.
Ekki að greða unv.-e.d. a.-ö. l., en frv.-samb.
fær óber. A. 195-197.

"Í n.-d.-verðu megar unv.-ur frv. var samb.
óber. við allar unv. B. 236-237.

Fringaskýr 1905

nr. 2. 1905

5. maí 1905 gaf bannmámen tilskýr. til bráðabingða um hert. à f. 7. apríl 1876 um fringskýr. henda allp. 14 st. 31 negir : samvæni við hert. à stjórnar. , at 8 fr. fríði skuli býjara til e.d. Það allp. 1905 skuli býjara 2 til viðbótar við fríði, sem voru frá fringuinni 1903: e.d.

33 1 og 4 eru hert à 33 19 og 35 fringskýra 1876 og eoru : samvæni við hert. à stjórnar. 33 2 8 og 36 áttum minni fjölda fringuinnar en átta til að löglaðar óleyfðar eru gerðar.

33 breytið í 32 7 fringskýra 1876 : samvæni við stjórnar. hert. 33 9

35 hert à gjánum greinum vegna þess at vait hevva bennur : stórt landsh.

36 sunn tiltektunum á meðalnum stöðum : f. 3. okt. 1903.

Stjórnin heðð: fermaðst fyrir fringið frv. til heða um hert. à fringskýr. 1876 og 1890. (A. 153 til 161).

Auk breytningarnar, sunn tiltektunum getur og leita heint af hert. à stjórnar. hefti: fætta frv. ijússer hert. þessar geta skift málir:

37 "A aftir 1. líð : 11. apr. leggjuna banni svöldi.

2.

20pt náðagnir

ákvæði:

þær leigafrn., at undan skildum frn. til stjór.
Brentingarleiga, og til brentingarar á fingskópum
alþingjars, sem borin eru upp af fingsmanna hálfur,
og fram komu fjörum ríbeum eftir fingsetningu,
verða fyrir eins teknir til vegulegrar með fyrstu
i deildinni, at næsti heit: fingsmanna i þeim
deild, sem frn. er borin upp í, samþykkti fyrst.
Þessa samþykkti skal leitað, það er málit þannum
til 1. umvoðu, og eftir at flutningsmáttar einn
hefur tekið til máls, og skrárt frá fegtingar
fremmavopnum. Neit: deildin eru samþykkti,
en fremmavopn fer með fellið, og skal mæta
mál à deg skráðum tekið fyrir

510. "A aftan 20. gr. komi við grans. 21. gr.
meðliðjanedi:

Leiga fremmavopn, sem örnum heva deildin hefur
fellt, má ekki vera upp aftur á sama þingji"

511. Aftan við 23. gr., sem við verðum 24. gr.,
heitið:

Brentingartillöge, sem ótrúttí, sem heitir er at
fella: um orðborði deildinni, má ekki vera upp
aftur: sömu deildinni á hinu sama þingji, en

þringaskýr 1905

heiðilt er at vera hana upp : hinni deildinu og sameinsætu þringi, af taki fari er til spess eftir þringaskýpundum. Først: virskundar, hvort það er lít sama stytta, sem mið liggur fyrir, og líkt er at ítlalja, og eru þringnum dagaðir at blita freim virskund:

"Í atk. við § 10 er sagt at högdelega erji það, sem áður hafi verit álit:ð og sé enda óslílegt og sjálfreagt.

"Í atk. við § 11 segir, at borth. hafi ekki einungis verit teðnar upp aftur : hinni deildinu seta sameinsætu þringi, heldur hafi þær einungis verit teðnar upp aftur og aftur : sönnur deild og þær leifa fallit ; standum með líkileggið fyrilegri breytingum (t.a.m. hekkun á borth. upp hefð : borth. við fjörlögum) en miðg oft alveg óbreyttar, getta sé rítt at boma : ney fyrir. Tilsvorandi áber. sé vita : þringaskýrum t.d. 33la : þringaskýrum fyrir stóri þringi : Noregi - A.IId-1

Fyr. var best fyrir n.d. og borin me. i það. Ne var fram fyr. um þringaskýrin : heild og tölu hr. fyr. stj. aftur. Þ. 1903.

Zapt yððingi

N.e.: m.d. var frum heilsugjapt frv. um fyringskörp bandi alls. A.557-568

Gessari birt. skifta hev miði, enk birt. tilfæri. sem uppt komu tekkar: fætta frv.

33 segin at alla ne-menn i býrbléfane. skuli býða aftir reglunum um ne-barn.

32 q medir um fyringsályktunartillögur. og over 1. og 2. maigr. samhlið. 1. og 2.: fyringskörp. 1905 ses sem frum móðu at holduum. 3. maigr. (en ekki; l.) hlyði: sva: „Broth. má lever fyr-geva, så er á atkvæti um tillöguna.“ — 4. maigr. (3 maigr. l.) hlyððat: sva: „Fyringsályktunartillögur, ar samf. hefur verit: annan fyr., má senda hinni deildumis, og lata hana fyr seta söru með feri, sem ein er sagt hev a undan: geym gessari. Þe henni breytt fyr, má endursenda hana deild fyrri, en henni kom fyr og velta hana fyr einu sinni. Aftur reglum um fyrðja sver. losagfrv.“ (A.563.

33 samhlið. hóðsampl.: l. um á vor p. ekki l. 1876.

slv. 347: l. 1905

~~346 segin hevur megi breytt fyr at áheyr-síðum viði af fyrri og nefni hev fyringsályktunartillögum. en fessa æt: ferfist, en fætta sérist~~

fríðagbóp 1905

hafa fallið miðin : l. 1876 3 39 (þetta var sú
um allur óta a.m.b. flestar síðan töku og er
alst óta í fessi heft 1905)

3350 og 51 (: l. 3351 til 52) eru samhlið
og 1. og 3. megr. 27. ags. lega 1876 en 2. megr.
siginst slept 1905.

Rétt ur og ót geta fessi at me. legði til at
vátbarna skipti eins horungabig. fær. bráða-
kvæða forseti : samræmdu fengi fær til
vegulegu forseti er horunni ^{st.} fessi ^{till. mat.}
óski fream at gera. = Rli. legði til at vi. mælt
skipa hvinni fær. sem er bráðab. forseta. ^{till. mat.}
En me. bar sjálf fream till. um at hev grot: alhver-
forset: sem áður. A 1049 og var fæt samþ. B 1099.

Rétt ur og ót geta fessi, at me. hefði myndaflega
leikt til, at ef tvær fær. eða fleiri fengi þámueng
atkvæði til 2. d., þeir vött: líkhetest: . 65, f 558.
en me. bar sjálf fream borth. vit 2. um. um at fyrst
skuli hafið brundunum þorn. um fæ er flest ókvæ-
ðingar og ef fæt dugar óski fær varpa líkhetest: .
A. 1049. Aðrar borth. vit fessa grein teknar aftr
B. 1099 en fessi borth. me. samþ.